

OPIKELIJOILTA

Teologisen tiedekunnan opintotoimisto kielsi hiltattain jakamasta teologian opiskelijoiden Kyyhkynen-lehteä opiskelijoiden värväys-tilaisuudessa. Lehdellä pelättiin olevan turmiollinen vaikutus. Millaisesta lehdestä ja turmiollisuudesta on kyse?

Kyyhkynen, joka on tullut viime vuosina tutuksi lintujattomasta sekavasta mössöstä ja ajoittain hyvinkin ala-arvoisista jutuista, ”räväytti” vuoden 2002 ensinumeroillaan. Räväyttäminen ei tapahtunut kristinuskon perustotuksien kieltämisellä tai kyseenalaistamisella, ei Raamattuun ja kirkkomme tunnustukseen sitoutuvien mollaamisella, eikä kaksimielisyyksillä, vaan nostamalla esiin klassinen lähetysteologia. Tämä tehtiin haastatteleamalla maassamme oleskelevaa afrikkalaista pastoria, suomalaista lähetysjohtajaa ja lähetystyöhön valmistautuvaa perhettä. Lainattiin piispan sanoja, esiteltiin lähetystyön näköaloja, haastateltiin opiskelijoita jne. Lehdessä oli kanta-aottava pääkirjoitus. Muistutettiin myös uskonsa tähden kärsivien kristittyjen ahdingosta eri puolilla maailmaa. Mutta mikä meni pieleen?

Kotimaa-lehti (3.5.2002) otsikoi: ”Kyyhkynen jakaminen opiskelijoille kieltettiin” ja toteaa jutussaan, että Kyyhkynen on ”joutunut herätysliiketaustaisten opiskelijoiden käsiin” ja että ”lehden ympärillä kuohuu”. Ensiksi on hyvin oireellista, että Kotimaa-lehdessä puhutaan Kyyhkynen joutumisesta joidenkin käsiin, sillä lehden toimituskunta on valittu demokratian periaatteita noudattaen. Toiseksi on ihmetel-

tävä sitä, miten klassisen lähetysteologisen näkemyksen esittäminen, vieläpä monen eri henkilön ja asiantuntijan suulla, aiheuttaa tällaisen kuohunnan? Arvostelussa on esitetty huoli teologisen tiedekunnan ateistien puolesta, joita kyseinen Kyyhkynen ”kohunumero” ei palvele. Ateistien puolesta esitetty huoli pitää kieltämättä paikkansa. Kyseisen Kyyhkynen käsiin saatuaan nämä saattavat tulla epäroiviksi ja päätyä vaikkapa humanistiseen tiedekuntaan. Näin

teologinen tiedekunta menettäisi joi-takin ateisteja, kirkosta puhumattakaan. Mikä vahinko? Kirkkomme papistohan tulee tiedekunnas-ta. Toisaalta joutuu kysymään, miten lähetystyöstä voisi puhua ateistejakin miellyttävällä tavalla?

Lehden jakokieltota perusteltiin mm. sillä, että se ”olisi voinut karsia joi-takin tiedekuntaan pyrkiviä opiskelijoita”. Lehden hyllyttäminen herättää kysymyk-sen, elämmekö sittenkin vielä holhous-yhteiskunnassa? Eikö uskalleta luottaa aikuisten ihmisten omaan harkintaan? Eikö yliopisto ole suvaitsevainen ja vapaa yhteisö? Ne teologiseen tiedekuntaan aikovat, jotka haluavat harjoittaa teologiaa eli jumaluus-oppia sanan varsinaisessa merkityksessä, rohkaistuisivat lehden luettuaan varmasti suuntaamaan tiedekuntaan entistä suurem-malla mielenkiinnolla. Tietenkin on se ”vaara”, että joukossa lienee ”herätysliike-taustaisiakin”. Kyseinen lehti todistaa, että klassista kristinuskoa edustavia ja lähetys-työtä arvostaviakin yhä opiskelee tiedekun-nassa. Helppoa heillä ei kaikesta päätellen taida olla.

On sinänsä hyvä, että lähetystyö vielä kuohuttaa. On syntynyt harvinaisen vilkas keskustelu. Toivottavasti vaahdon laskeu-duttua kuohunta johtaa hyvän lähetysteolo-gian harjoittamiseen ja myös itse missioon. Kiellettyhän aina kiinnostaa!

Pekka Huhtinen